

מ"ת 55664/10/13 - מדינת ישראל נגד קאמל גודה (עציר) - בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 55664-10-13 מדינת ישראל נ' גודה(עציר)

בפני כב' השופט יעקב פרסקי
המבקשת:
נגד
המשיב:
מדינת ישראל ע"י עו"ד הינד נבאלסי
קאמל גודה (עציר) - בעצמו ע"י עו"ד אבי חימי

החלטה

בקשת המשיב לעיון חוזר בהחלטת בית המשפט ולפיה נעצר עד לתום ההליכים נגדו.

1. כנגד המשיב, (להלן: "קאמל") הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים, על רקע אישום בו יוחסו לו עבירות קשירת קשר לפשע, ניסיון לייבוא סם מסוכן והתחזות לאחר בכוונה להונות. באישום שני יוחסו לו עבירות איומים והעלבת עובד ציבור. בעיקרו של כתב האישום, ניסיון ליבוא חשיש, במשקל 300 ק"ג, אשר הוסתר בשקי פחם שיובאו ממצרים לישראל דרך מסוף ניצנה, תפיסה מיום 2.10.13. פירוט נרחב ניתן למצוא בהחלטה בה הוריתי על המעצר עד תום ההליכים, מיום 19.11.13 ובהחלטה בערר שהוגש עליה, בש"פ 8048/13, (כב' השופט יורם דנציגר, 5.12.13).

2. בתמצית ובהתאם לכתב האישום, ייבא קאמל מספר פעמים ממצרים פחם באמצעות אנשי קשר מקומיים, פחם שהועבר במשטחים על גבי משאית דרך מסוף ניצנה. קאמל פעל מול רשויות המכס באמצעות סוכן המכס שלו, ויקו איפרגן (להלן: "ויקו"), כשהוא מזדהה כבנו, ואף מסר לויקו עותק מהת"ז של הבן. לקראת ספטמבר 2013, קשר קאמל עם אחרים שזהותם אינה ידועה קשר לייבוא סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כ - 300 ק"ג, כשהסם יוסתר במשלוח הפחם שיזמין. קאמל תיאם הזמנת שני משלוחי פחם, על גבי שתי משאיות, על מנת שיוכל לבקש אישור להעברת שני המטענים לקראת סוף ספטמבר 2013. זאת, אף שידע שמיועד לו מטען אחד בלבד בתקופה זו. את המסמכים הרלבנטיים העביר קאמל לויקו כדי שיגישם לרשויות המכס לקבלת האישורים המתאימים. סמוך ליום 21.9.13, היה אמור להגיע משלוח פחם אחר ממצרים לייבואן אחר, נעים חרופה, (להלן: "חרופה"), המתגורר בבית גילא. חרופה לא הצליח להשיג במועד אישור מתאים לייבוא הפחם. אחד מקושרי הקשר בצד המצרי, יצרו קשר עם חרופה ושותפו אחמד אלקרעין, (להלן: "אחמד") והציעו כי המטען המיועד להם יועבר תחת שמו של קאמל במסגרת האישור העודף שקיבל ליבוא פחם. בתמורה, הוצע לחרופה ולאחמד שקאמל ישתמש באישור עתידי שיקבל חרופה כדי

להעביר משלוח פחם אחר על שמו. חרופה ואחמד הסכימו להצעה ויצרו קשר עם קאמל כדי לבחון האם היא מקובלת גם עליו. קאמל הסכים במטרה לקדם את הקשר לייבוא הסם המסוכן. ביום 29.9.13 עברו שני מטעני הפחם על שמו של קאמל ושחררו לאחר שנמצאו תקינים. אחד המטענים הועבר לקאמל והשני לחרופה כפי שתואם מראש. חרופה השיג אישור לייבוא פחם וכפי שסוכם, ביום 2.10.13 הגיע משלוח פחם נוסף על שמו, על אף שהיה מיועד בפועל לקאמל ואשר הכיל בתוכו את הסם המסוכן. לא ארחיב בפירוט האישום השני עליו קאמל אינו חולק, אישום באיומים והעלבת עובד ציבור.

3. בהחלטה אודות המעצר עד לתום ההליכים, הוזכרה הלכת בש"פ 5588/12 **ניאמצ'יק נ' מדינת ישראל**, (כב' השופט הנדל, 24.9.12), (להלן: "הלכת ניאמצ'יק"), שעסקה במקרה בו הראיות להוכחת אשמת הנאשם הינן נסיבתיות, תוך שישנן שלוש אפשרויות. **הראשונה**, כאשר הראיות לכאורה הנסיבתיות, מובילות לתמונה ברורה של תוצאה הגיונית אחת, במצב זה עומדת המבקשת בנטל הנדרש. **השניה**, הראיות לכאורה הנסיבתיות, אינן מובילות למסקנה מרשיעה אחת, גם אם יינתן להן מלוא המשקל, ואף בהערכה שכך יהא לאחר סיום התיק העיקרי, ובמקרה שכזה, לא עומדת המבקשת בנטל הנדרש ממנה. **השלישית**, הכוללת מעין מקרי גבול, ולפיהן הראיות לכאורה הנסיבתיות, עשויות, לאחר שיעובדו בהליך המשפטי, להביא להרשעת הנאשם, ברמה של סיכוי סביר להרשעה. במקרה שכזה, עמדה התביעה בנטל הנדרש בהליך הביניים של מעצר עד לתום ההליכים. בענייננו, נקבע כי חלה האפשרות השלישית, והדבר כאמור אושר בערר, בש"פ 8048/13 שלעיל.

4. המסקנה כי האפשרות השלישית היא שחלה בענייננו, נקבעה בשל מצבור של נסיבות. כך ובין היתר, לאור התייצבות קאמל לחקירה באיחור, רק כשבוע לאחר שהמעורבים האחרים נעצרו, תוך ניצול זמן הביניים להתייעצויות וקבלת מידע רלבנטי הקשור לחקירה. כך ובנוסף, לאור איומים קללות וניסיון הכאתו של ויקו, באיום על איש משטרה והכול, תוך כדי התנהלות החקירה. בנוסף, הובא בחשבון כי קאמל שמר על זכות השתיקה. אמנם, בשלבים הראשונים השיב לשאלות שנשאל, אולם שמר על זכות השתיקה, במעבר שלב החקירות מהחלק הכללי לפרטני, בו נשאל שאלות נוקבות, שלב בו נחקר שותפו, סלאמה, תוך שבעימות ביניהם, הוצא מספר פעמים מחדר החקירות, לאחר שפעם אחר פעם ניסה להעביר מסרים לשותפו. בנוסף, לחובת קאמל נזקפה ההתחזות לבנו, בכך שהעסק לייבוא שפתח היה בהתחזות ולאחר הצגת ת"ז של הבן.

5. בגרסת קאמל עלה קושי לאור טענתו כי על שמו הייתה הזמנה אחת בלבד, של 18 טון פחם, ולא הזמנה כפולה של 36 טון, כגרסאותיהם של חרופה, אחמד וויקו, קושי שהתחדד לאור הודעת הנהג שאוקת, שמסר כי ביום 29.9.13 הועבר משלוח פחם אחד לרהט ומשלוח אחד לבית לחם, ולאור הודעת מדובב מטעם המשיבה שמסר כי קאמל ציין לפניו שהמשלוח מיום 2.10.13 יועד לו. גרסת קאמל, על פניה עוררה קושי בשל כך שלטענתו האישור המורחב לייבוא נבע מטעות של ויקו, אשר הציע לו לבצע את החלפת המטענים כדי לפצות על המס הכפול שהיה צפוי לשלם, אלא שאם גרסה זו נכונה, קאמל היה צריך לדרוש מויקו את הפיצוי על הנזק שנגרם לו. תחת זאת, קאמל המשיך לבצע עשרות שיחות עם גורמים אותם הוא כלל לא הכיר, חרופה ואחמד.

6. קושי מהותי נוסף עלה בסתירה בין גרסת קאמל לסלאמה, שותפו בייבוא משלוחים קודמים. שניהם ייבאו פחם בשלוש הזדמנויות. בשתיים בעבר, הייבוא היה בהיקף 36 טון. בפעם השלישית, ביום 29.9.13, סלאמה זכר באיזה היקף מדובר, כלומר תמיכה לגרסת העדים המעורבים שדובר בשני משלוחים. קאמל לעומת זאת, טען כי ייבאו במשלוח הראשון 19 טון, בשני 17 טון וכך גם במשלוח השלישי, כלומר משלוח אחד. סלאמה העיד שקאמל דיווח לו, בעת שסלאמה לא היה בארץ אלא בסעודיה, לאחר שחרור המטען ביום 29.9.13, כי יש בעיה עם שחרור הפחם מהמכס, כלומר עם המטען השני. כן העיד ויקו שקאמל התקשר אליו ביום 2.10.13, וקאמל שאל האם המשלוח של חרופה הגיע, כאשר באותו ערב כבר הכול ידעו שנתפס סם במטען. אם המשלוח אינו קשור לקאמל, וויקו אינו עמיל המכס של חרופה, והמשלוח של קאמל כבר הגיע ליעדו, מדוע שקאמל יפנה לוויקו בענין המטען הנוסף? כך ובנוסף, הנהג מטעם קאמל הפעיל לחץ רב על ויקו בקשר למטען, דבר שעלה במחקרי התקשורת ולפיהן קאמל היה בקשר אינטנסיבי עם חרופה על אף שטען שכלל לא היה בקשר עם "הבחור מירושלים".

7. נסיבה נוספת לחובת קאמל הייתה בהאזנות סתר שנערכו לחרופה ולאחמד, אשר באחת מהן, חרופה האשים בכיכול את אחמד בהברחת סמים מאחורי גבו. השניים טענו כי השיחה נערכה בבדיחות הדעת, בצחוק, לאחר שכבר היה גלוי וידוע כי נתפסו סמים ושלא היה מדובר בפרט מוכמן. לעניין זה אציין כי כב' השופט דנציגר בבש"פ 8048/13, בפסקה 15, ציין כי הוא יוצא מנקודת הנחה כי יש קושי בהתבססות על אמרותיהם של אחמד וחרופה וגם אם תהיה התעלמות מהודעותיהם, יש די ראיות נסיבתיות נגד קאמל. כב' השופט דנציגר העמיק ועיין בהודעותיהם של סלאמה, שותפו של קאמל שנסע לחגוג את החג' בסעודיה, תוך פירוט אותה שיחה, לאחר 29.9.13, באשר לבעיה שקאמל מסר לו באשר למטען שהוא לא מצליח לשחרר. ובהמשך סלאמה פירט כי קאמל לא מסר שמדובר במטען של מישהו אחר, אלא הובן שזה מטען של קאמל. חיזוק לדברים, עלה מהודעת בנו של סלאמה, שאהר, שמסר כי טיפל במשלוח מיום 29.9.13 במקום אביו במטען שהתקבל, תוך פירוט כי קאמל מסר שצפוי להגיע משלוח נוסף, והפירוט מצוי בהחלטת השופט דנציגר, פסקה 16. כב' השופט דנציגר, הוסיף בפסקאות 17 וכן 18 נימוקים והפניות לראיות נסיבתיות הקושרות את קאמל למטען הנוסף מיום 2.10.13, תוך הפניה להודעות של ויקו, כמו גם הודעה של מאיר, הממונה על שיקוף המטענים, אשר בדיעבד, ערכו בדיקות שיקוף ואשר הפענוח שלהם לא היה בזמן אמיתי.

8. כב' השופט דנציגר, בפסקה 19 ציין כי הגיע למסקנתו, לאחר שקילת טענות קאמל, ובין היתר כלשונו ציין כי: **"לא נעלמה מעיני הבעייתיות שעולה ממספר ראיות אליהן הפנה העורר..."**. מדובר בהודעתו של עמיל המכס, גורג' חנדל, וחילופי הדברים בין חרופה ואחמד, בינם לבין עצמם ומול גורמים מצריים. נקבע כי ההסברים לתמיהות שהועלו בקשר לגורמים אלו, מקומם בהליך העיקרי, תוך שקיומן של סתירות מסוימות בראיות הקושרות לכאורה את קאמל לאישום המיוחס לו, אינן יכולות לפגוע בקביעה בדבר דיות הראיות הנסיבתיות.

9. בבקשתו לעיון חוזר, מיקד קאמל את טענותיו בעדותו של חרופה, כמו גם בעדותו של אחמד, עדויות אשר כפי שנקבע בהחלטת כב' השופט דנציגר, מלכתחילה היו בעייתיות, ומלכתחילה, נקודת המוצא הייתה בהנחה שיש די ראיות נסיבתיות בלי עדויות אלו. **אקדים את המאוחר, שקלתי את טענות קאמל, תוך עיון בתיק העיקרי ובעדויות עדים אלו, ולא מצאתי שיש בהן בכדי לשנות את הקביעה אודות דיות הראיות בשלב זה, בהתאם לאפשרות השלישית בהלכת ניאמצ'יק, גם לאחר סיום חקירתו הנגדית של חרופה, וחלק מחקירתו הנגדית של אחמד.**

לפיכך כפי שיוטעם להלן, דין הבקשה לעיון חוזר, להידחות.

10. עדי תביעה מהותיים עליהם נסמכה ההחלטה אודות הראיות לכאורה, סלאמה, בנו שאהר וכן ויקו נחקרו בחקירה נגדית, (כמו גם עדים נוספים) ולא נטען כי לאחר עדותם, חל שינוי נסיבות כלשהו. מדובר בעדים אשר ביססו היטב, את הראיות לכאורה כנגד קאמל.

11. קאמל מבסס את בקשתו לעיון חוזר על חקירתו הנגדית של חרופה, אשר עדותו הסתיימה, וחקירתו הנגדית של אחמד קרעין, אשר עדותו בחקירה נגדית טרם הסתיימה. לטענת קאמל, חקירתו הנגדית של חרופה, "הפכה את הקערה על פיה". לשיטת קאמל, חרופה לא נתן הסבר מניח את הדעת, לשיחתו עם עמיל המכס מבית לחם, ג'ורג' חנדל, אשר הייתה בטרם תפיסת הסם, אודות המשלוח בו נתפס הסם. לשיטת קאמל, לא ברור כיצד הסיק ג'ורג' שיש "בעיה במטען" שהתקבל. טען קאמל כי חרופה שמע אודות מציאת הסם מנהג ששמו יוסף רפעת אולם זה לא יכול היה לדעת על בעייתיות במשלוח. קאמל הפנה להודעת שווקאת ממנה עלה כי חרופה הוא שהתקשר אליו וביקש ממנו להביא את המשלוח מבלי שציין בפניו את קאמל ומדובר בתמיהה שלא הוסרה במהלך חקירתו הנגדית של חרופה. קאמל הפנה לשיחה 10 בין אחמד לעמיל המכס המצרי, (אותה שיחה אשר נקבע בהחלטת כב' השופט דנציגר, כי לא נעלמה מעיניו הבעייתיות שבה). כאמור, חקירתו הנגדית של אחמד טרם הסתיימה וצפויה להסתיים בישיבה הבאה. קאמל הפנה לשיחות וראיות נוספות הקשורות לאחמד, והכול בטרם הסתיימה החקירה הנגדית של אחמד.

12. קאמל הפנה לאותה שיחה מוקלטת, בה האשים חרופה את אחמד "בהברחות מאחורי גבו" שיחה אשר ההסבר לה היה כי נאמרה בצחוק, בבדיחות הדעת, ולאחר שהיה ידוע לכול על תפיסת הסם. קאמל מפנה לפרוטוקול 16.3.14, עמ' 54 שורות 7-8 וכן 18-19, תוך טענה כי לא היה מדובר בשיחה של "צחוק" אלא של "כעס". אלא שעיון בפרוטוקול תוך בחינת הקשר הדברים מעלה כי אין מדובר "בהפיכת הקערה על פיה". עיון בהמשך העדות, בעמ' 55, מעלה כי חרופה נתן הסבר לדברים, ואישר כי כעס אבל אמר את הדברים בצחוק. האם הדברים שומטים את פוטנציאל המסקנה המרשיעה האחת? איני סבור כך. כך באשר לטענה ולפיה חרופה לא נתן הסבר מניח את הדעת לדברים שעלו בשיחה עם עמיל המכס ג'ורג'. איני סבור כי בעמ' 46-47 לא ניתנו הסברים שאינם מניחים את הדעת, "ההופכים את הקערה על פיה". לטענת חרופה, דאג לשמו הטוב, שכן המטען שבו היה סם, היה על שמו. איני סבור שבכך נשמט פוטנציאל ההרשעה. איני סבור שקאמל יכול להיבנות מפרשנות על הודעתו של עמיל המכס ג'ורג', בטרם חקירתו הנגדית של זה, ולאור כך שבחינת העדות בכללותה, אינה מצביעה בשלב זה, על בסיס העדות שנמסרה במשטרה, כי תמונת המצב השתנתה.

13. קאמל מפנה לחקירתו הנגדית של אחמד, אשר נשאל לגבי שיחה 20, שם לטענת קאמל, הוטל צל כבד של חשד כנגד אחמד, בנוגע למעורבותו שכן אישר הוא כי אינו מייבא "עץ לבן נקי" עמ' 71 לפרוטוקול, נטען כי אם אחמד לא מייבא עץ לבן, מה יש לו לבקש זאת מעמיל המכס המצרי? וכך גם השאלה בה שאל את הצד השני לשיחה, המצרי, לגבי קרטונים. אף מכאן הטענה כי המצב הראייתי השתנה. אלא שאיני סבור כי זו המסקנה הנכונה. הקושי בהתבססות

על עדות אחמד, כפי שפורט, אינו חדש. אניח כטענת קאמל, כי הוטל צל כבד של חשד על אחמד, כי עוסק בעניינים שאינם "כשרים", ושכאשר דיבר עם "המצרי", דיבר "בקודים" שאינם קשורים לייבוא הפורמאלי, עיינתי בחקירתו הנגדית, לא מצאתי כי "נקודות" אלו, יש בהם בכדי לשנות את התמונה הנסיבתית הקונקרטי, ומצב הראיות לכאורה שהשתיתו את האפשרות השלישית שבהלכת ניאמציק, ותקפה המסקנה, בעקבות הראיות הרבות האחרות, שביססו את החלטת המעצר עד לתום ההליכים.

14. סיכומם של דברים, שמיעת התיק קודמה. נשמעו עדי תביעה רבים, בין היתר, אלו אשר עליהם התבססה ההחלטה אודות מעצר קאמל עד לתום ההליכים. מלכתחילה, קביעת קיומן של הראיות לכאורה לא נסמכה רק על העד חרופה או על אחמד שחקירתו הנגדית בעיצומה, אלא על מקבץ גדול של ראיות. גם אם אניח כי הוטל קושי בעדויות חרופה ואחמד, קושי שהובא בחשבון, מנגד, עדויות אחרים כמו ויקו וסלאמה ואחרים חיזקו את התמונה הראייתית ובסה"כ, בשקלול הדברים, לא מצאתי כי חל שינוי במצב הראיות לכאורה ופוטנציאל ההרשעה, שזהו המבחן הרלבנטי בשאלת המעצר עד לתום ההליכים.

15. לקאמל טענות הנוגעות להתקדמות שמיעת התיק. איני סבור שיש בהן ממש. עיינתי בתיק העיקרי, מצאתי כי נקבעו דיונים בקצב סביר וראוי ושמיעת התיק מתקדמת וצפויה להסתיים בעוד ישיבות ספורות. איני סבור שעל בסיס טענה זו יש להצדיק עיון חוזר בהחלטה אודות מעצר קאמל עד לתום ההליכים נגדו.

לפיכך, לאחר ששקלתי את בקשת הנאשם לעיון חוזר, בהחלטה אודות מעצרו עד לתום ההליכים נגדו, ולאחר שמיעת הצד שכנגד, לא שוכנעתי בנימוקים שתמכו בה, ואני מורה על דחייתה.

ניתנה היום, ט"ו אב תשע"ד, 11 אוגוסט 2014, במעמד הצדדים.